

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῶν
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.—

Σαρακοστή μωρὲ Μαρῶν,
μετάνοιες καὶ νηστείες
καὶ πᾶνε πλέον οἱ χοροὶ
πᾶνε κι' ἡ κοσμητεία

ποῦ περισσῶς ἐκόσμησαν τοὺς μπάλους τοῦ θεάτρου·
πᾶν' ἡ ὥραιες μάσκες, τὸ σμόκιν τ' αἰσινάτρου,
καὶ τώρα θὰ προσμένουμε τὸ νέο καρναβάλι
γὰ ρᾶρτη μὲ τὸ σμόκιν του ὁ Ξενοκράτης πάλι.

Σαρακοστὴς πατερημοί
ἐπῆλθον στοὺς μασκὲ καὶ μῆ.
Πᾶνε τὰ βάλς καὶ τὰ σοτὶς
κι' ὅση φαιδρότης ἦτο,
κι' ἦρθ' ὁ παπᾶς ὁ Βεργωτῆς
μὲ τὸ Κατενδυνθήτω.
Πά' ἡ χαρὰ ἡ γενικὴ,
τὰ σοναμέντα, τὰ βιολιά,
κι' ἦρθε φασούλι καὶ κουκκί
τὰ μᾶς φουσκώγη τὴν κοιλιά

διὰ νὰ ξεφουσκώρεται μὲ τρόπο ποῦ δὲν πρέπει,
κι' ἡ κοσμητεία τοῦ χοροῦ αὐτὰ δὲν τὰ προβλέπει.

Σαρακοστή, μωρὲ Μαρῶν, καὶ ταγαμᾶς ἀπαίσιος·
πάει κι' ὁ δεύτερος χορὸς ποῦτ' ἂν κι' αὐτὸς ἐξαίσιος
κι' ἐχόρευε τὸ ἐκλεκτὸν τῆς κοινωνίας εἶδος,
πλήρες αὐταπαρνήσεως καὶ ἄνευ προσωπίδος.
Ἐχόρευ' ἡ Νόμισα καὶ καθὼς κι' ἡ Δημαρχία
κι' ὅλα τῆς πόλεως τάξεις τὰ πρόσωπα τὰ φέρα

καὶ μέσα στῆς ἐδγενικῆς,
κατενθουσιασμένος
ἐχόρευε καὶ ὁ Φλοκὲς
στὸ ντόμινο κρυμμένος,

Ὅσες δὲν ἦρθαν στὸ χορὸ, ἐσκάσαν ἀφ' τῆς ζήλει·
ὁ Γρήσας ἐδιέβθυνε τὴν πρώτη κουαντρήλια
κι' ὅλοι τὰ ὑπακούαμε τὰ διατάγματά του
ἐκ φόβου μὴν τὸν πιάσουνε τὰ φεγγαριάτικα του
κι' ἐνώπιον τοῦ στρώματος τῆς ἀριστοκρατίας,
γαλαρωθῇ τὸ γόητρον τῆς τόσης κοσμητείας.

Στὸ μπάλο τὸν ἐδγενικὸ
ποῦχε σουξὲ μοναδικὸ
μ' αὐτὰ τὰ ξεμασκάρωτα τὰ φέρα τὰ θαφιόλια,
τὰ κι' ὁ Μεμᾶς ὁ Αὔλιχος μαζὺ μὲ τὸν Τσιρόλια
καὶ δὲν μπορούσα, βρὲ Μαρῶν, πῶς χόρευαν ἀντάμα,
τὰ ἐννοήσω θετικῶς
ποῖος ἦτον ὁ ἀρσενικὸς
καὶ ποῖος ἦτο ντάμα!

Δὲν ἦτανε στὸ δεύτερο τοῦ πρώτου τὰ κουμπούλια,
ἢ ντάμες ξεμασκάρωτες καὶ φρέσκες σὰν τὰ γιοβόλια,
ἦρθαν κι' ἐκάμαν τὸ χορὸ πανόραμα μονάτο
κι' εἶδες τὸ Λεωνίδα μας, ποῦ λές, τὸ Τζουγανάτο
τὰ κάρη τσιριμόνιες σ' ὅλους τοὺς μασκαράδες
τὰ Κάρη ἀπὸ τὰς ἀπαίδες.

Αὐτοὶ ποῦ τὴν Κεφαλλονιά
τὴ θεωροῦνε τάφο
ἂν ἐβλεπαν τὸν Καραβῆ
τὸ συμβολαιογράφο,
μὲ τὴ ζωντάνια τὴν ἡμέραν τὸ χορὸν,
δὲν θὰ ξανατολμοῦσαν νὰ κάμουν τέτοια σκένι.
Μπροστὰ μας εἶναι τίποτα εἰς ἡ πόλιν
τὰρα πᾶντα τῶσανε χοροὺς καὶ κοσμητείας
Ὅλα τὰν τὰ γυρίσουμε τὰ ἔθνη καὶ τὰ κράτη,
δὲν βρῖσκουμε κοσμητορὰ καθὼς τὸν Ξενοκράτη,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛΣ4.4141.0064

M.— Τὸ ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ περὶ τῶν ἐνδυμάτων,
ἐπέφερε βελτίωσιν μεγάλην τῶν πραγμάτων.

Γιὰ νᾶν ὁ δεύτερος χορὸς
εἰς τοὺς κολάρους αὐστηρὸς
καὶ ὄχι σιὴν ποιότητα,

χορεύτηκε τὸ πᾶν γιὰ κἄτω μ' ὅλην τὴν τυπικότητα
γιατὶ συντείνουν πολὺ οἱ νουβωτέ κολάροι,
νὰ κάνουνε τὸ χορευτὴ ποτὲ νὰ μὴ φαλάρη.

Ὁ δεύτερος ἐπέτυχε καλλίτερον ἄφ' τὸν πρῶτο.

Ἀπὸ τὸν δεύτερο χορὸ
ἔλειπε τὸ συχαμερὸ
τῆς μορταρίας χῶτο,
κι' οἱ χορεύται
κι' οἱ θεαταὶ

κι' οἱ μετεμφισμένοι,
ἦτανε ὅλ' οἱ διαλλεχτοὶ καὶ οἱ κολλαρισμένοι.

Ὅλο λουστρὸ κι' ὅλο κόλλα
ὁ χορὸς τῆς Τυρινῆς,
μ' ἀκολάριγα φωκόλα
δὲν ἐχόρευε κανεῖς.

Κι' ὅμως ὅσοι συνηθᾶνε τὰ κολλάδα τὰ πολλὰ,
οὔτε δώδεκα μπουνγάδες δὲν τοὺς πλένουνε καλὰ!

Τὸ ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ περὶ τῆς ἀμφιέσεως
ἔκαμε κι' ἔγειν' ὁ χορὸς μετὰ πολλῆς συνέσεως
κι' ἂν ὁ Κανάκης ἦρθε πρὶν μὲ τὸ λαιμὸ ἐλεύτερο,
σὰ διπλωμάτης ἦτανε σὶδὸ μπαλανὸς τὸ δεύτερο

εἶχε καὶ γάντι τοῦ συρμοῦ
καὶ κόλλα τοῦ κανονισμοῦ
καὶ τόση ἐφαινώτουνε σὶδὸ ντύσιμό του χάρις,
ποῦ δὲν ἐγνωρίζωτουνε πῶς ἦτανε βορκαρῆς!

I.— Τὶ κέφι καὶ διάθεσις γιὰ τὸ μασκαράδικο!

Πῶς διάολο μᾶς κόλλησε κι' εἰκοῦτο τὸ σκουλήκι,
νὰ βάνουμε σὶδὸ μούτρα μας διάφορα κολόρα
νὰ πᾶ νὰ λέμε τ' ἄλλουνοῦ « δὲν μᾶς γνωρίζεις τώρα! »
κι' αὐτὸς νὰ σκέπτεται πολὺ ὥς ὅτου ἐννοήσῃ,
ποῖος εἶν' αὐτὸς ὁ μασκαρᾶς ποῦ πρέπει νὰ γνωρίσῃ!

Πῶς ἄλλες ἀποκομῆς
τὰ γλέντια τὰ ποικίλα,
πρόφρενασιτῆκαν κι' ἡ γρηῃς
μὲ τοὺς χοροὺς τοῦ Μήλλα,

ὅσοι θῆλαν ὅλες μπαλανὸς χάριν τῶν Ἀποκομῶν
κι' ἐπερβατοῦσαν μοναχὲς τὴ νύχτα μὲ τὸ γρόο
κι' ἔλεγα σὺν ἀπάντεκα κάθε μασκαρεμένη,
ὅποια χειραφέτησις σὶδὸ πάτρια τεμένη!

Ἄν δὲν πουλιεῖται τὸ κρασὶ κι' ἂν ἔλειπε τὸ λάδι,
ὁ κόσμος μὲ τὸ ντόμενο ἔβγαине κάθε βοράδου
κι' ὁποῖος δὲν εἶχε ντόμενο σὶδὸ ῥάχη του νὰ βάλλῃ,

ἔπερε τὸ σεντόνι του κι' ἔκανε καρναβάλι,
κι' ἡ μάσκαρες ἐγύριζαν σὶδὸ Φόρο καὶ σὶδὸν Πλάκα
κι' ὁ Φάντες ἦτανε Μαροῖ,
ντάμα γλυκειὰ καὶ τρυφερὴ
τοῦ Σπύρου τοῦ Μπουλάκα.

Τὶ μάσκαρες μᾶς ἤρχοντο ἀλληλοδιαδόχως!
Καὶ σύμπτωσις μαζὺ μ' αὐτὲς νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ Δόχος
νὰ ἐμποδίσῃ τὸ χωρὶν νὰ μὴν κατέβῃ κάτω,
μὰ τὸ χωρὶν φρονίμεψε
κι' ὁ Δόχος ἐχρησίμεψε
φρουρὰ τοῦ Κομητάτου!

Τὶ κίνησι καρναβαλιῶ
ποῦνδ' ὁ λαὸς τ' Ἀργοστολίου
ὅθενε κι' ἂν ἐτιτύρα!

Τὸ καρναβάλι ἔφτασε καὶ μέσα σὶδὸ Σωτήρα
ποῦ ὁ διάκονος, Μαροῖ, ὁ φίλος Κονιδάρης,
εἰς ὃν ἐδόθη ἄνωθεν τοῦ θείου λόγου χάρις,
ἀνέβῃ σὶδὸ Δεσποτικὸν τὸν λόγον νὰ κηρύξῃ
καὶ δὲν τὸν ἄφησ' ὁ παπᾶς τὸ σιόμα του ν' ἀνοίξῃ!

Ἐθύμως ὁ παπᾶ Πανᾶς καὶ τοῦπε « τί κηρύττεις,
ἀφοῦ τὰ ἴδια πράγματα τᾶν' ὁ ἀρχιμανδρίτης ; »
Ὁ διάκονος ἤθελε νὰ πῇ, ὁ ἱερεὺς ἠρεῖται
ὁ πλῆθος τὸ φιλοχρίστον πολὺ ἐνδοξοῦται
καὶ τέλος πάντων τὸν παπᾶ ὁ διάκονος φοβερίζει
κι' ἡ κοσμητεία τοῦ χοροῦ αὐτὰ δὲν τὰ γνωρίζει!

Τὶ καρναβάλια γενικά
κι' ἡμέραι εὐτυχίας,
τὶ σκάνδαλα ἠλεκτρικά
μετὰ τῆς δημοχρίας!
Τὶ ὄργια πρωτοφανῆ
νὰ μπάζουν σὶδὸ Δεξαμενὴ
μεμολυσμένα ὕδατα, χολέρα νὰ μᾶς κόψῃ!
Κι' αὐτὸ τὸ κάζο τοῦ νεροῦ,
ἡ κοσμητεία τοῦ χοροῦ
δὲν τόλαβε ὑπ' ὧφει!

Τὶ ζωηρὴ ἀπόκριση καὶ τὶ εὐτυχισμένη!
Μὲ τὰ σεντόνια τῆς νυχτὸς οἱ μετεμφισμένοι
ἐτρέχανε μωρὲ Μαροῖ, τὰ κάτω καὶ τ' ἄπανου
ὥστωντες ποῦ μοιράζονται ἡ λίρες τοῦ Βαλλιάνου
καὶ κάθε φτωχομασκαρᾶς ἐφώναζε κι' ἀπῆται
νὰ συχωρέσῃ δι' αὐτῶν τὸ γέρο μακαρίτη!

Τὶ κίνησις καὶ θόρυβος καρναβαλιῶ μεγάλου,
καὶ τὶ τιμὴ γιὰ τὸ νηαὶ
ποῦ τὸ ἀποβάσαντο τὸ κρασὶ
τὸ μέλι τῆς Φιλέλλου
κι' ἐνῶ τὸ φλέγον ζήτημα, αἰσίαν λύσιν φέρει,
ἡ κοσμητεία τοῦ χοροῦ ἀκόμα δὲν τὸ ξέρει!

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

Ι Α Κ Ο Β
ΥΟΙΧΙΡΤΑΠ Π Η ΤΟΛΛΥΣ

ZIZANION

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Καλῶς τὸν ἐδεχτήκαμε
τὸ λόχο τὸν καυμένο
ποῦρθε νὰ δώσῃ γιατροεῖα
στῆς ἀρχοντιᾶς τὸν τρόμο.
Καλῶς το καὶ τὸ Μάνλιγκερ
ποῦ πάντα δοξασμένο,
θᾶναι στοῦ κλέφτη τὸ κελὶ
καὶ στοῦ ληστή τὸν ὄμο.

Καλῶς τα τὰ χρυσὰ παιδιὰ
 ποῦ θὰν τὰ χρειαστοῦμε
 ὅποτα δώσῃ ὁ Θεὸς
 νὰ ματαξαφνιστοῦμε !
 Καλῶς τα κι' ἄμποτε παιδιὰ
 νὰ μείνετε γιὰ πάντα
 κάθε μυστάκι ἄγριο
 νὰ βάνετε στὴ μάντα,
 ποῦ ἀπειλοῦσε ταραχὰς
 καὶ γιούρια καὶ ρεμοῦρο,
 καὶ μόνον ἀπὸ τὰς Ἀρχὰς
 ἐγένετο σουσουρο !

Καλῶς τὴν ἐδεχτήκαμε
το' ἀρβύλας τὴν κολώνια
ποῦ τὴν ἀποζητήσαμε
τόσον καιρὸ φευγάτη,
κι' ἐπέπρωτο στὸν τόπο μας
ἔπειτ' ἀπὸ δυὸ χρόνια
νῆστρον, γιὰτ' ἔξεχειλίσε
ἡ σκίτσα τοῦ χωριότη !!

Φάουστ.

NTOMINA

Κόκκινὸ μου ντομινὸ,
ντόμινὸ μου θαλασσί,
σᾶς γνωρίζω καὶ τὰ δύο·
εἶν' αὐτὸς καὶ εἶσαι σὺ
ποῦ ἀπόκηρα μὲ μπρὶο
ἔχετε παντοτεινά·
σᾶς γνωρίζω καὶ τοὺς δύο·
περιττὰ τὰ ντομινά!

Ντομινὸ μου
κίτρινο μου
ποῦ μπαλάρεις στοὺς χορούς,
σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὸ βῆμα·
εἶσαι σὺ ποῦ πάντα πρῆμα
πᾶς μὲ ὄλονε τοὺς καιρούς.

Παρδαλὸ μου νοτινὸ
κι' ἐλαφρὸ σὰν τὸ φελό,
σὲ γνωρίζω· εἶσαι σὺ
πῶχης τὴν καρδιά χρυσή
καὶ σκορπᾷς μετ' ἀφειδείας
κομφετί..... κοροϊδίας!

Ντόμινο γαῖον,
καὶ σὲ γνωρίζω
ἀπὸ τὸ γέλοιον.
Σὲ ξέρω σουλα! Μὴ μπαϊράζης!
Εἶς ἡ κυρία ποὺ δὲν γεράζεις
καί... τάντο μέλιον!

Φλάκ - Φλούκ.

ΚΟΥΛΟΥΜΑ

Πᾶνε καὶ τὰ Κοῦλουμα !
 Εἶδαμε στὴ Λάση
μοδερνάδο τέλεια
 τὸ μαμουρολάσι.
 Εἶδα μασκαράδες
 ποῦ μ' ἐδαράπαψανε
 κι' ἤρθαν κι' ἡ νυφάδες
 καὶ τὰ ὑπογράψανε !

AINITMA

· Ἀριστα τὰ βήματά της·
 ἄριστη καὶ ἡ συντροφία της·
 πᾶν της μέτρον ἄριστον.
 Αἰνίγμα εὐχάριστον.

Ο ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ
ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ

Ὡς ἐν παραρτήματι ἐδημοσιεύ-
σαμεν, κατηρτίσθη συνεταιρισμός
ὑπὸ διαφόρων πλουσίων τοῦ τόπου
μας, σκοπὸς τοῦ οὗτου εἶναι νὰ
καταθέσῃ κεφάλαια δια νὰ ἀγο-
ρασθῇ ὁ οἶνος τῶν πασχόντων πα-
ραγωγῶν πρὸς 9 καὶ 60 0)0 τὴν
βαρέλαν (τῶν 6 σελ. ~~ἀν~~) καὶ νὰ πω-
ληθῇ πρὸς ἐπτὰ δραχμὰς.

Εἰς τὸν συνεταιρισμόν, ἐκτός τῶν γνωστῶν ἤδη προσφερθέντων, προσηλθὲν ἀρωγὸς καὶ ὁ ἐν Λονδίῳ ἐρίτιμος συμπολίτης κ. Μ. Κοριολένης δι' εἰσφορᾶς 5000 δραχμῶν. Ἐπίσης ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διὰ δραχμῶν 1000.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀξιοσημειώθη ἡ πώλησις 3,000 βαρελῶν ἐκ τῶν Δήμων Δελινηγιτῶν. Φαρακλάτων καὶ Ὀμαλῶν, ὑπὸ τοῦ Καταστήματος Ε. Α. Τούλ.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΣΚΑΡΑΙΚΙΑ

Ἐξάπαντος πολὺ ὀλίγον πνεῦμα θὰ
ἔχω ἀφοῦ δὲν ἔμεινα εὐχαριστημένος ἀπο-
τὰς παραστάσεις τῶν μασκαράδων τῆς πα-
ρελθούσης Κυριακῆς. Ὁμολογῶ ὅτι ἂν
μοι ἀντιτίθετο ἡ κρίσις περὶ τῆς ἀναλόγου
βραβεύσεως τῶν θὰ περιηρόχνην εἰς τὴν
ἐσχάτην τῶν ἀμνηστῶν.

Ἐν πρώτοις μία ἄμαξα φορτωμένη ἔ-
να ὑπερμεγέθη πίνακα με δύο ὄψεις. Ἀπὸ
τὴν μίαν ἢ εἰκὼν (ὦ εἰκὼν!) τοῦ χειμερι-
νοῦ θεάτρου, ἀπὸ τὴν ἄλλην ἢ τοῦ θεοι-
νοῦ. Ἡ ἀπομίμῃσις τοῦ Ἐγρίτση, ἡ ἀ-
πομίμῃσις τοῦ Μουσταφᾶ, ἡ ἀπομίμῃσις
στόχου ἔξ ὧν διατηροῦ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ-
«ὦ Ἄπολλον!» Ἐδέχθη βραβεῖον δρα-
χμῶν ἑκατὸν, ὡς ἔμαθα. Ὁ ἀνδρὸς
αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὰς ἑκατὸν δραχμὰς
θὰ μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν του μετὰ τὴν πεποι-
θησιν ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἢ τὰ
χρήματα εἶναι πολὺ εὐθηνὰ ἢ τὸ πνεῦμα
πολὺ ἀκριβὸν καὶ, κατὰ τὸ κατὰβάλλον
τοῦ 1910, ἂν ζήσωμεν, θὰ διπλασιάσῃ
τὴν δόσιν τοῦ πνευμάτος του ἢ τὸν ὄγκον
τῆς μασκαρᾶς του, — τοῦθ' ὅπερ τὸ αὐ-
τό, — διὰ τὰ λάβῃ δραχμὰς διακοσίας. Καὶ
τοῦ χρόνου!

Ἐπειτα μία ἄμαξα μετὴν μετριοφρο-
 να ἐπιγραφὴν « Σκηναὶ τῆς ἡμέ-
 ρας ». Καὶ ἐγὼ μὲν σκηνὴν καμμίαν δὲν
 εἶδα. Εἶδα μόνον ἓνα ἄνθρωπον κοινο-
 τата ἐνδεδυμένον, φέροντα μίαν προσω-
 πίδακα ἄλλου πλησίον του, μετὰ
 προσωπίδας καὶ πλῆθος δαπνι-
 νατον αὐτὸς ὁ δεύτερος γὰρ ἦτο « Σκηναὶ
 τῆς ἡμέρας » ἂν μὴ δι' ἄλλο τι τοῦ-
 λάχιστον διότι τὰ πούρα παρ' ἡμῖν ἔχουν
 μόνον δασμὸν 18 λεπτὰ ἕκαστον. Ἄλλοι
 ὅμως θ' ἀντελήφθησαν καλῶς τὰ τρέχοντα
 καὶ εἰς τοὺς δράστας τῆς σφύρας αὐτῆς
 ἔκριναν οὕτως ἐμπρεπεῖ βραβεῖον δραχ-
 μῶν 75.

Ἐπικολούθησε μία παράστασις συμβολικωτάτη ἐφ' ἡμάξης, τόσον συμβολικὴ ὥστε, ὡς ἔμαθα κατόπιν, ἐπὶ πολὺ ἡ αὐτὴ μὲ ἐμὲ ἀμυχανία ἐμάστισε τοὺς ἑλαιοδίκας ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν της. Μέσα εἰς γλωσσίαν κισσοῦ ἕνας ἀρλεκίνος μὲ στέμμα χρυσοῦν, ὁ ἥμιος λευκὸς ὁ ἥμιος κυανόχρως, ὀρθίως κρατεῖ τὴν σημαίαν τὴν ὁποίαν ὕψωσεν ὁ Πραλῶν Πατρῶν Γερμανός. Ἡ ἐξήγησις ἔρχεται βροδέως ἀλλ' ἀσφαλῶς. Φαίνεται ὅτι ὁ κύριος αὐτὸς ἀφίκετο ὡς πληρεξούσιος τῆς Κεφαλληνίας. Αἱ ἀξιώσεις τῆς γῆσου διατυποῦνται ἐπὶ ἐμμέτρου ἀναφορᾷ καταληγουσῆς εἰς τὴν ἐπίκλησιν « Β ο η υ ἄ τ ε τ ῆ ν κ α υ - μ ἔ ν η ν ! » Οἱ κοιτὰ συγκινοῦνται καὶ ἀποστελλοῦν... βοήθημα πενήνκοντα δραχμῶν.

Μοι ἔδοθη εἰς πολλὰς περιστάσεις νὰ ἐννοήσω ὅτι σκέπτομαι ἀλλοκότως. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν περιμένω ὅτι θὰ χειροκρο-
 ῶθῶ ἐκθέτων τὴν θὰ ἔπραττα ἐν ἡμῶν
 εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀνομιῶν κοινῶν.

Πρῶτον, ἐν εἰδὸς βλαβερῶν θὰ εἶχα
 ὅτι ὅτι ἐν διαβάσειν ὅτι τὸ μὲν καὶ
 ὅτι τὸ μὲν. Ἐν τῇ ἑξῆς θὰ εἶχα
 κηρυσσά οὐκ ἀπλῶς βραβεῖα διὰ τὰς
 καὶ τὰς ἀπαστάσεις ὅτι ἐν τῇ δὴλω-
 σιν ὅτι ὁ ἀμοιβὴ ἑκάστη κατὰ τὴν ἀ-
 ζῖαν τὴν. Διὰ μακαρίας δὲ ὅς ἐκείναι
 αἱ ὁποῖαι ἐλάμπρυναν τὴν εὐθυμίαν τῆς
 παρελθούσης Κυριακῆς θὰ ἐκηρυσσόμην

αναμώδιος, δικαιούμενος, χωρίς κακοφανισμόν, νάτος παραπέμψω εἰς τὴν καλαιοθητικὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας.

Δὲν εἶμαι ἄνθρωπος σκληρὸς, ἀγαπῶ δὲ καὶ ἐγὼ τὸν πλησίον μου ὡς ἑαυτὸν, ἀλλ' ὅταν τὸν βλέπω μὲ τοιαύτας ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ μὲ τόσον εὐτελεῖ ἰδέαν περὶ τῆς καλαιοθησίας τοῦ κοινοῦ, ἀντὶ τὰ τὸν ἐνθαρρύνω εἰς τὴν πλάνην τοῦ προστρέχω εἰς τὰ μέσα τῆς θεραπείας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ μοι ἐπετρέπεται νὰ ἐλπίσω διὰ τὸ ἀκόλουθον καρναβάλιον ἢ φαιδρότητα καλαιοθητικωτέραν ἢ ἀηδίαν οἰκονομικωτέραν.

Ego

ΙΕΡΕΥΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΟΪΔΑΣ

Ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐν ἡλικίᾳ 84 ἐτῶν, ὁ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης καὶ ἐνάρετος ἱερεὺς Ἰωάννης Χοιδᾶς.

Τὸν υἱὸν τοῦ κ. Γεωργίου Χοιδᾶν καὶ λοιποὺς συγγενεῖς ἐγκαρδίως συλλυπούμεθα.

ΕΛΕΝΗ Α. ΖΥΓΟΥΡΑ

Ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη σεμνοπρεπῶς, δέσποινα χρηστὴ καὶ πλήρης ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν οἰκογενειάν της, ἡ Ἑλένη Α. Ζυγούρα μήτηρ τοῦ ἀγαπητοῦ συμπολίτου κ. Διον. Ζυγούρα ἐμπόρου ὃν ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς.

ΑΛΚΑ Α. ΚΑΤΣΑΪΤΗ

Ἐξαιρετικῶς ἡγήθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Διον. Κατσαΐτης, τὸ γένος Πανᾶ, συζύγου τοῦ σεβαστοῦ ἱατροῦ κ. Λεωνίδα Κατσαΐτου, ὃν θερμοῦς συλλυπούμεθα ὡς καὶ τὴν λοιπὴν οἰκογένειαν. Τὸ πτώμα τῆς μεταστάσης θὰ μεταφερθῇ ἐνταῦθα πρὸς ταφὴν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Συναισθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκδηλώσωμεν δημοσίᾳ τὰς θερμοτάτας ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς ὅπως δῆποτε συμμετασχόντας τῆς ὁδύνης ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀπολείᾳ προσφιλεστάτου συζύγου καὶ πατρός.

Ἀργοστόλιον τῇ 12 Φεβρουαρίου 1909.

Ἡ Οἰκογένεια
ΙΕΡΕΩΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΟΪΔΑΣ

ΑΔΕΙΛΑΙ ΓΑΜΩΝ

(Ἐκδοθεῖσαι κατὰ τὰς ἐθνομόχας τῶν Ἀποκρίων καὶ τῆς Τριτῆς.)

Ἰωάν. Ἀλεξανδράτος, Ἀρροδίτη Γερμανοῦ (Πύλαρος) — Σταῦρ. Ρευχωτάς, Ἐλεονώρα Ἀντωνίου (Ληξούριον) — Γερ. Μανωλάτος, Μαρία Διονυσίου (Καμινάρα) — Ἀναστάς. Καρεῦσας, Πηνελόπη Μακριντωνάτου (Πύλαρος) — Κωνσταντ. Θωμάς, Γραῖα Βασιλάτου (Εἰρικός) — Νικόλ. Βανδῶρος, Καλλιόπη Γερμανῆ (Εἰρικός) — Φώτης Ριγᾶτος, Κωνσταντῖνα Κίκαλη (Σάμη) — Σπυρ. Σπετσίερης, Ἀγγελικὴ Παλούμπη (Θηναία) —

Σπυρ. Ἀραβατινός, Ἑλένη Κατσιβέλη (Σουλάρει) — Δημήτριος Χάλας, Καλλιόπη Θωμά (Εἰρικός) — Ἀναστ. Σταματελάτος, Ἀγγελικὴ Λάλη (Βαλσαμάτα) — Σπυρ. Θ. Μυρελάτος, Μαρία Σταθάτου (Χαυδάτα) — Σπυρ. Γέμος, Θεόνη Πυλαρινῶ (Μαντζαβινάτα) — Σταῦρος Κευντρούκης (Ἀθήναι) Καλέργα Καλλιθωκά (Ἀργαστολίον) — Σπυρ. Γ. Μαζαράκης (Δειληνάτα) Μαρίνα Βαλσαμάτου (Ληξούριον) — Σπυρ. Λουκῆς, Ὁ. Θεοδωρία Πελλάτου (Φαεικλάτα) — Παν. Τζωρτζάτος, Μαρία Στεφανάτου (Σάμη) — Σπυρ. Γρεκούρης, Ἀναστασία Πιτράτου (Δελαπορτάτα) — Παν. Ἀλυσανδράτος, Ἀνθίπη Ἀνδρισαίου (Πύλαρος) — Εὐσταθ. Καλῆς, Θεοδώρα Γερμανῆ (Εἰρικός) — Γεώργ. Κευντρούκης, Ἑλένη Ἀποστολάτου (Ληξούριον) — Γερ. Διακάτος, Κλεάνθη Ζεπάτου (Βαρυ. Ἐίσσου) — Ἐπ. Σάβλος Κανάλης Σπυριδούλα Πεσίδη (Ληξούριον) — Ἀντών. Π. Μόνης Εἰρήνη Ἀγγελάτου (Ληξούριον) — Κων. Ἀναλυτής, Ἀγγελικὴ Τυπαλδου (Ληξούριον) — Διον. Γαλιτσάτος, Εὐκαλλία Μινέτου (Βαλσαμάτα) — Ἀπόστ. Λεγάτος, Ἀγγελικὴ Ἀδελίνη (Ληξούριον) — Χρυσ. Βαλιαντάς (Κ. Μπεθεκράτα) Σοφ. Ἀ. Κακουργάτου (Ἀργαστολίον) — Ἀνδ. Γαβριελάτος (Ἀργαστολίον) Οὐρανία Μουσαίρη (Μηνιές) — Ἀριστ. Δημ. Χαριτάτος, Ἀθηνᾶ Σπυριάτου (Ληξούριον) — Σπυρ. Ἀντόπας, Μαριάνθη Θωμά (Μεσοβούνια) — Λάμπρος Τζάκης (Φραγκάτα) Εὐρυδίκη Κευντρούκη (Ἀργαστολίον) — Σπυρ. Τσουρῆς, Ἀννα Σ. Ζηζιχῆ (Ἀργαστολίον) — Παν. Αὐγερινός, Σταματεῦλα Ἀναστασίου (Δρακᾶτα) — Πάτροκλος Πετρούτσας, Πηπία Κατσαροῦ (Λουρδάτα) — Δημ. Λάλης, Σπυριδούλα Βαλιαντάτου (Βαλσαμάτα) — Εὐάγγ. Χαρίτος, Ριζαλία Βικᾶτου (Δειληνάτα) — Κανόρης Παυλάτος, Ἀναστασία Παυλάτου (Δειληνάτα) — Γεράσ. Νικολογιάννης, Οὐρανία Βαλσαμάτου (Γριζάτα Σάμης) — Σπυρ. Ἀντωνέλος, Γενεβέφα Μπενάνου (Βουνί) — Σπυρ. Λάλης, Χρυσάνθη Ἀνδριάτου (Βαλσαμάτα) — Βασ. Ἀθανασάτος, Ἀνδρεμάχη Παναγᾶτου (Πυργί) —

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Νικόλ. Κευντρούκη ἀνακοινωθέντα ἐναντίον τοῦ Δημάρχου καὶ Σπυρ. Κοσμετάτου, παρεκλήθημεν παρὰ τοῦ ἰδίου νὰ ἐκδηλώσωμεν ὅτι ἡ πρὸς τὸν Δῆμον Ἀργοστολίου δωρεὰ τῆς χρήσεως τῆς ἐν Πατέρνα οἰκίας τοῦ ὅπου χρησιμοῦσθαι διὰ Πτωχοκομίου, ἐγένετο διὰ τρία ἔτη, ἀνέλαβε δὲ καὶ τὴν ἐπισκευὴν αὐτῆς ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς δι' ἐξόδων τοῦ, ὡς τούτῳ ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 5 τῆς 26 Νοεμβρίου 1907 ψηφίσματος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀργοστολίου ἐγκριθέντος ἀπομείδως. Καὶ ὅτι εἰς τὰς ὑδρεῖς τοῦ Νικόλ. Κευντρούκη ἀπαίσει ν' ἀπαντήσῃ παραπέμψας τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀνακρι-

τικὴν ἀρχήν, μόνην ἀρμοδίαν νὰ δώσῃ τὴν ἐμπέπουσαν λύσιν.

— Ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν πάσχων ἐκ χρονίου νοσήματος, ὁ Διονύσιος Κ. ἡλικίᾳ Μπικὲς παντοπώλης.

— Ὁ ἀπεθανὼν ἀγαθὸς συμπολίτης, χρηματίζων ἐπὶ δώδεκα ἔτη δημοτικὸς σύμβουλος, διεκρίθη διὰ τὴν ἐντιμότητα τοῦ χαρακτῆρος τοῦ

— Κατηγγέλθησαν αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ὁ ἱεροδίακονος Ι. Κονιδάκης καὶ ὁ Σ. Ἀρσένης ἐμποροεραπτεῖς διὰ τὸ ἐπεισθῆναι τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σωτῆρος.

— Δὲν δικαιούμεθα νὰ φέρωμεν παρατηρήσεις εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς ἀρχῆς, νομίζομεν μόνον, ὅτι εὐδαιμονία πρόθεσις πρὸς διατάραξιν καὶ διακαπὴν τῆς ἱερᾶς ἀκελευθείας ὑπῆρχεν ἐκ μέρους τῶν καταγγελλθέντων.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Παρίσις ὁ ἐμπορος πύλων κ. Λαυρ. Βανδῶρος πρὸς προμήθειαν τῶν νεωτέρων εἰδῶν τοῦ καταστήματός τ' οὗ διὰ τὴν ἐαρινὴν ἐπ' αἴαν.

— Προκειμένου νὰ λάβῃ θέσιν καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς ὁ κ. Ἐρ. Χ. Βανδῶρος ἱατρός, καὶ ἀπαρατήτου ὄντος νὰ μεταβῇ πρὸς τεῦτο εἰς Ἀθήνας, παρακαλεῖ τοὺς συμπολίτας νὰ τὸν συνδράμωσι ἐφ' ὅσον ἕκαστος δύναται.

— Τὸ μέγα θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον τῆς Ἑλληνικῆς Ὑπερωκεανίου Ἀτμοπλοίας «ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ» τόνων 12,000 ἀναχωρεῖ ἐκ Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην περὶ τὴν 5ην προσεχέως Μαρτίου. Δίχεται ἐπιβάταις καὶ ἐμπόρευματα.

Πράκτωρ ἐν Κεφαλληνίᾳ ὁ κ. Θ. Α. Μεμφερράτος.

Εἰς τὸ γνωστὸν ἐργαστήριον ἀδελφῶν Ρευτοπούλου (Μπαμπάνου) πωλοῦνται κλῖναι εὐρωπαϊκῆς διαφόρου σχημάτων ὡς καὶ διάφορα κρυσφά λεπτοτεχνικὰ ἐπιπλα εἰς τιμὰς ἀπιστεῦτως εὐθύναι. Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ.

ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΣΑΣ

ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

ΑΛΛΑ ΜΟΝΟΝ ΕΔΩ

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ Π. ΛΕΥΚΟΚΟΙ-ΛΟΥ φέρουσιν εἰς γνῶσιν τοῦ ἀξιοτίμου κοινοῦ ὅτι συμφώνως τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς πολυπληθοῦς αὐτῶν πελατείας συνεπλήρωσαν σπουδαίαν ἐλλειψίν τοῦ τόπου μας, ἥτοι παραπλεύρως τοῦ Ἐργοστασίου καὶ Ἐυλεμπορικοῦ αὐτῶν Καταστήματος «Ὀδὸς Σιτεμπόρων» κατήρτισαν τέλειον ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΠΙΠΛΟ-ΠΟΙΕΙΑΣ καὶ πρὸς τὸ ὑποπροσέλαβον ἀριστὸν καλλιτέχνην ἐργασθῆναι ἐπὶ τερῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιπλοῦν ἐν Ἀθῆναις. Ἐπιπλοποιεῖται.

Τὸ ἔργομακρον «ΖΙΖΑΝΙΟΥ»